

Americké jednotky v Iráku a Sýrii mají cíl na zádech

 nationalinterest.org/feature/american-troops-iraq-and-syria-have-target-their-backs-208907

Od brutálních útoků v Izraeli 7. října je Blízký východ na pokraji brutální regionální války. Zatímco Izrael provádí odvetná opatření v Gaze, Íránem podporovaní zástupci v celém regionu – včetně Hizballáhu v Libanonu, Húsíů v Jemenu a různých sdružených milicí v Sýrii a Iráku – zorganizovali řadu útoků na izraelské a americké jednotky a zařízení.

Pokračující úder Bidenovy administrativy proti Húsíům v Jemenu zdůrazňují nebezpečí šíření konfliktu – zvláště když se zdá, že se úředníci připravují na dlouhodobý konflikt. Navzdory hrozbě zatažení Spojených států do další dlouhé, nákladné a neproduktivní války na Blízkém východě zůstává v Sýrii a Iráku rozmístěno zhruba 3 400 amerických sil s nejasnými cíli. Tyto jednotky mají jen malou schopnost reagovat a jsou snadnými cíli pro sousední milice. Od 7. října byly tyto síly napadeny 150krát. Už je dávno načase přivést tyto muže a ženy domů a mimo nebezpečí.

Většina pozemních rozmístění naší země v Iráku a Sýrii zbyla z mise na „vymýcení Islámského státu v Iráku a Sýrii (ISIS).“ Ale územní chalífát ISIS byl vymýcen v roce 2019, v boji pokračovaly pouze kapsy neorganizovaných aktérů – skupiny, kterým je lepší bojovat prostřednictvím kombinace místních sil, jako je irácká armáda a policie, kurdští bojovníci a „přes horizont“. „taktiky jako drony nebo jiné letecké operace. Ve skutečnosti, s rozmístěním jedné úderné skupiny letadlových lodí ve Středozemním moři a mohutné námořní síly v Rudém moři, má americké námořnictvo dobrou pozici k potlačení jakéhokoli možného oživení sil ISIS na Blízkém východě.

Zejména Irák vyniká jako region, kde pozemní přítomnost Spojených států nejen vystavuje naše jednotky zbytečnému nebezpečí, ale také ohrožuje naši nevyslovenou misi oslabit iránský vliv v oblasti. Jednou z hlavních misí amerických vojenských sil v zemi je vycvičit a vybavit irácké vojenské a polovojenské síly k posílení jejich schopnosti odolat jednotkám podporovaným Íránem. Je ironií, že mnoho jednotek, které Spojené státy vycvičily, předalo tento pokyn milicím podporovaným Íránem. Irácký parlament několikrát hlasoval pro stažení amerických sil a irácký premiér Mohammed Shia al-Sudani vyzval začátkem tohoto měsíce k vyjednanému „rychlému odchodu“ amerických jednotek. Američané by měli pravdu, kdyby se ptali, co v Iráku po dvaceti letech stále děláme.

Sýrie nabízí složitější situaci, kdy se syrský prezident Bašár al-Asad, turecké síly a kurdské Syrské demokratické síly zapletly do konfliktu s americkými vojáky, kteří se ocitli uprostřed. Ačkoli je Asad odporný tyran, zdá se nepravděpodobné, že bude vyrván z moci – mnoho blízkovýchodních mocností, včetně amerických spojenců a partnerů, začalo renormalizovat vztahy s jeho vládou. Turecké a kurdské síly si stále jdou po krku a v budoucnu pravděpodobně dojde ke konfliktu. I kdyby bylo pro americké bezpečnostní zájmy řešení takových sporů relevantní, tato složitá dynamika vyžaduje mnohem více než zhruba 900 amerických sil, které jsou tam v současnosti rozmístěny. Nejspolehlivější cestou k nastolení tolik potřebné bezpečnosti v regionu by bylo, kdyby Spojené státy stáhly své jednotky a místo toho spolupracovaly s kurdskými vůdci na uspořádání bezpečnostního paktu mezi jejich silami a syrskou vládou, který byl uzavřen před začátkem syrské občanské války.

V konečném důsledku tato původní nasazení v Iráku a Sýrii představují poslední pozůstatky chaotické a ničivé výpravy našeho národa na Blízký východ, která trvala dvě desetiletí. Tyto nákladné konflikty měly skončit už dávno. Udržování našich vojáků na zemi slouží pouze k nabízení přitažlivých cílů místním nepřátelským aktérům, kteří chtějí poslat lacinou zprávu zpět do Spojených států, že se jim nelíbí naše přítomnost nebo naše role v Izraeli. Pokud by tato nasazení byla životně důležitá pro bezpečnost naší země, riziko by mohlo být přesvědčivé – ale není. Je čas, aby prezident Biden splnil svůj předvolební slib, že „ukončí navždy války“ a přivede naše muže a ženy domů.

Robert Clarke je přispěvatel Young Voices, který pracuje v oblasti zahraničních věcí a národní bezpečnosti ve Washingtonu, DC Jeho komentář k zahraniční politice USA se objevil v The American Conservative , Realist Review a Financial Times . Sledujte ho na X na @ClarkeDynamics .

Obrázek: Shutterstock.com.